

R.K. PAROCHIE

Sint Maarten

Verslaglegging synode St. Maartenparochie 2022

Er zijn 41 vragenlijsten binnengekomen. Het merendeel is tussen de 60 en 79 jaar, 10 zijn er ouder. 1 is tussen 20-39 jaar en 2 in de leeftijd 40-59 jaar. Op 2 na zijn allen regelmatige kerkganger. 31 mensen van de respondenten zijn vrijwilliger. Er zijn verder 4 gespreksavonden geweest onder actieve vrijwilligers.

Waar wordt u blij van, vanuit uw katholieke geloof?

Het geloof in God, Jezus en Maria, uitzicht op eeuwig leven. Dat we een wereldkerk zijn. Velen voelen steun en troost in hun geloof, kracht naar kruis, de nabijheid van God en mensen. Dat je in je geloof kunt groeien. De gemeenschap, het samen koffie drinken. De vieringen, de woorden, gebeden en het samen zingen en het samen zijn, de muziek. De communie. De rituelen. De overwegingen die het evangelie naar deze tijd vertalen. De oecumene. Blijdschap om naar de kerk te gaan, om God te eren en te bedanken voor alles wat ons overkomt. De mystieke sfeer. Dat ik weet en voel dat er een onvoorwaardelijke goddelijke kracht over mij waakt, dat God van mij houdt. Dat er een hemel is. We hebben een fijne paus die midden in het leven staat en hoe hij daar stond op de avond van zijn uitverkiezing. Zijn soberheid. Deze synode. Dat het gericht is op het goede. De eucharistie. Ook het samenkomen in andere vieringen dan de eucharistie. Dat we ons druk maken over vluchtelingen in onze parochie om hen op een goede manier op te vangen. Dat we een rijke traditie hebben, dat geeft mijn leven zin en toekomst en altijd een gevoel dat ik nooit alleen ben. Dat ik God in mijzelf kan zoeken en heb gevonden. Zonder angst kunnen leven in harmonie met de schepping, zowel materieel als immaterieel. God is vertegenwoordigd in alles. Het uitdragen van de leer van Jezus. Goed zijn en goed zorgen voor mijn medemens met mijn gekregen talenten. Als jongeren zich inzetten voor ouderen. Blijdschap over kleine geluksmomenten. Even kunnen binnenlopen in kerk, kapel. Bidden bij Maria of kaarsje opsteken. Dat ik het katholieke geloof kan delen met mijn levenspartner. Dat we in coronatijd veel diensten via livestream konden zien (van over heel Nederland). Het geestelijk groeien en bloeien van de mens. Dat we een blij geloof hebben. Hoe de kerk reageert op de noden van de mens.

Wat doet u verdriet?

De vele affaires rond misbruik, de benadering van homoseksualiteit, het weren van vrouwen in het ambt, de hiërarchie, dat priesters niet mogen trouwen, de onverzoenlijke opstelling naar gescheidenen, de strakke voorschriften die niet meer van deze tijd zijn, minimale inspanning voor oecumene en dat intercommunie niet mag. Dat de liederen van Oosterhuis geskript zijn. De afstand van de priesters tot parochies en parochianen. Het verdriet me dat er vanuit het geloof hoofdzakelijk en primair wordt gekeken naar het geloven als zodanig.

Er is nog nooit iemand geweest die me naar de zin van het leven gevraagd heeft. Levensvragen vinden een voedingsbodem in geloof, maar alleen de bodem bemesten is niet voldoende, er moet ook concreet wat gezaaid worden, anders groeit er niets. Antieke ongeloofwaardige teksten. De tv-uitzendingen met eucharistie op zondag, te ouderwets, teveel pracht en praal. Door in de kerk steeds weer te moeten zeggen: 'Door mijn schuld..' terwijl mensen gebukt gaan onder schuldgevoelens. Weinig activiteiten buiten de vieringen. Ik mis filosofische reflectie. Dat er weinig eucharistievieringen zijn, weinig actieve parochianen, priesters en pastoraal werkers, kerkbezoekers, jongeren. Het geloof in een hiernamaals is valse hoop. Dat we zover van de oorsprong zijn afgedwaald en een instituut zijn geworden. Dat er mensen voorgaan die vinden dat wij slecht voor de aarde zorgen. Priesters die eigenlijk managers geworden zijn van een bedrijf, ze kennen de parochianen niet meer. Ouderen die geen vervoer hebben naar de kerk, komen niet meer. Het missen van de jongere generatie. Verdriet om achterkleinkinderen die niet gedoopt zijn. Geestelijke armoede. Dat er weinig verdraagzaamheid is. Als ik niet kan praten over wat me verdrietig maakt in de kerk. Nieuwe bewegingen met gevaar van kliekvorming. Het imago dat geloven suf is. Schaalvergroting i.p.v. oecumenisch kerkzijn op lokaal niveau. Het individualisme. Gemis aan vernieuwing. De aanspreektitels voor God zijn te patriarchaal. De beproeving van het coronatijdperk en spanningen in een gezin. Drie keer schreef ik een brief aan de aartsbisschop of hij een groep 'christenen voor het klimaat' wilde ontvangen, je krijgt niet eens een reactie.

Welke verbeteringen zijn wenselijk?

Dat vrouwen priester mogen worden, dat er geen kerken meer sluiten, dat verplicht celibaat voor priesters wordt opgeheven, dat niemand wordt uitgesloten. Meerdaagse bezinningsdagen aanbieden. Meer vrijheid in de liturgie. Zoveel mogelijk vieringen in de eigen kerk. Liever een lekdienst in onze kerk dan reizen voor de eucharistie. Meer vreugde tijdens de dienst, zodat je het geloof kan voelen in je hart. Gospel liederen, staand zingen, meditatiemomenten. Meer activiteiten buiten de kerk. Meer aandacht voor filosofie cf. encycliek Geloof en Rede uit 1998. Intercommunie toestaan. Meer op maat aanbieden wat er nodig is, verschillende landen kun je niet zomaar met elkaar vergelijken en dus dezelfde regels opleggen. In sommige regels van de kerk ervaar ik die Liefde niet of veel te weinig. Ik word er als katholiek op aangesproken, veroordeeld, daar worstel ik mee. Ik word er op aangekeken dat ik niet uit de kerk ben gestapt. De leer meer bij de tijd brengen. Eén bisdom voor heel NL is genoeg. Het verlagen van de bisdomafdracht. Meer warmte en gevoel, stilte. Enthousiasme van de EO als voorbeeld nemen. Positief meebewegen met veranderde maatschappij. Eenvoudige missen (stille missen) en ook korter, kan de drempel om naar de kerk te gaan verlagen. Aswoensdagviering niet overdag aanbieden, lukt niet met werk. Vrouwen met zeggenschap binnen de Kerk van Rome en bisdom. Huwelijk voor alle mensen. Liturgievernieuwing met teksten van deze tijd. Meer persoonlijke aandacht voor mensen, m.n. voor de ouderen. Meer activiteiten waarin jong en oud samen iets kunnen doen.

Wat blijft er voor u van waarde, m.b.t. het katholieke geloof?

Bidden. God. Dat ik geloof, geloof delen. Wekelijkse kerkgang, viert. Gemeenschap zijn, omzien naar elkaar. Koffie na de viering. Grote troost bij een uitvaart. Rituelen, liederen, ervaren en getuigen van je geloof in de kerk. Overwegingen en inspiratie van gelovigen. Jezus als Leraar. Het vertrouwen dat ik mag voelen en ervaren van het pastoraal team in de werkzaamheden die ik mag doen. De zoektocht die ik heb gemaakt. De bijbel als leidraad. Blijde geloof. De echte oecumene. Jezus' indringende getuigenis in de bergrede. Mijn eigen geloofsgemeenschap. Kerkgebouw om in samen te komen. Dat Jezus voor ons gestorven is. Bij Hem gelukkig mogen zijn na onze dood. De 10 geboden. Dat het geloof in mijn genen zit door de opvoeding. De voorspraak van Maria. “

De beschikking over een pastoor. Bedevaartsplaatsen. Eeuwigheidswaarde van mijn geloof. De kracht van de heilige Geest. De gevoeligheid voor onrechtvaardigheid. Het ontvangen leven. Dankbaarheid. De verschillende vieringen. Dienend zijn aan alle mensen. De wereldkerk. Barmhartigheid.

Als de paus bij u op de koffie komt, waar zou u het liefst met hem over willen praten?

De positie van vrouwen in de kerk en het niet verplichten van het celibaat. Hoe blijft u in balans in geloof en leven? Over de dingen van het leven waar je blij van wordt of wat ons zorgen baart. Lekkere koffie met zelfgebakken lekkers erbij. Loslaten van knellende regels. Complimenten uitspreken. Ruimte voor nieuwe minder conservatieve bisschoppen. Over getraumatiseerde mensen die lijden onder schuldgevoelens. 'Heilige Vader, zou het niet mooi zijn als U tijdens de Synode de eerste vrouw tot priester wijdt?' Hoe geven we in deze tijd handen en voeten aan geloof? Om excuses vragen voor misstanden in de kerk. Over zijn geloof, zijn godsbeeld, over de tegenwerkingen die hij ervaart in Vaticaanse kringen. Hoe blij ik ben met zijn bezielende eenvoud. Over zijn liefde voor ons. Dat de kerk meer aansluit bij deze tijd. Ik zou met hem over Jezus praten. Ik zou hem zijn zegen vragen. Dat hij nog lang bij ons blijft en niet naar gevaarlijke landen afreist. Oecumene. Wie hij ziet als zijn ideale opvolger. Wat hem bewoog om priester te worden. Over euthanasie. Het bevorderen van de vrede. Meer waardering voor vrijwilligers.